

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. április 25.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2023/0105(COD)

8624/23
ADD 3

FOOD 30
DENLEG 22
CODEC 670
AGRILEG 74
SAN 203

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. április 21.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	SWD(2023) 98 final
Tárgy:	BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM A HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA A mezőgazdasági termékekre vonatkozó uniós forgalmazási előírások felülvizsgálata a fenntartható termékek elterjedésének és kínálatának biztosítása érdekében amely a következő dokumentumot kíséri: Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a mézről szóló 2001/110/EK tanácsi irányelv, a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről szóló 2001/112/EK tanácsi irányelv, az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről szóló 2001/113/EK tanácsi irányelv, valamint az egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejejről szóló 2001/114/EK tanácsi irányelv módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az SWD(2023) 98 final számú dokumentumot.

Melléklet: SWD(2023) 98 final

Brüsszel, 2023.4.21.
SWD(2023) 98 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM
A HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA

A mezőgazdasági termékekre vonatkozó uniós forgalmazási előírások felülvizsgálata a fenntartható termékek elterjedésének és kínálatának biztosítása érdekében

amely a következő dokumentumot kíséri

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve

a mézről szóló 2001/110/EK tanácsi irányelv, a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről szóló 2001/112/EK tanácsi irányelv, az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről szóló 2001/113/EK tanácsi irányelv, valamint az egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekről szóló 2001/114/EK tanácsi irányelv módosításáról

{COM(2023) 201 final} - {SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final}

A mezőgazdasági forgalmazási előírások a tételes uniós jog meglévő rendelkezései. A közös agrárpolitika (KAP) részét képezik, és a közös mezőgazdasági piacszervezésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletben, a Bizottság másodlagos rendeleteiben, valamint az úgynevezett „reggeli étkezésről szóló irányelvekben” vannak lefektetve. Ezen előírások értelmében egyes mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeknek meg kell felelniük bizonyos különleges követelményeknek ahhoz, hogy jogszerűen lehessen őket forgalomba hozni. A követelmények gyakran a termék jellemzőire vonatkoznak, de érinthetik a származását, az előállítási módszereket, az előállítás során használt anyagokat vagy a termékhez kapcsolódó egyéb tulajdonságokat, például a termék kiszerelését és csomagolását is. A forgalmazási előírások egy bizonyos csoportja, amelyet fakultatív fenntartott jelöléseknek neveznek, az önkéntes (értékelő) címkék használatára vonatkozik.

Ez a felülvizsgálat azokra a forgalmazási előírásokra terjed ki, amelyek – az alkalmazásuk során szerzett európai bizottsági tapasztalatok, valamint az elvégzett értékelések és konzultációk alapján – úgy tűnik, hogy korszerűsítésre, illetve egyszerűsítésre szorulnak, vagy amelyeknek jobban reagálniuk kellene „a termelőtől a fogyasztóig” elnevezésű bizottsági stratégiában meghatározott fenntarthatósági megfontolásokra. A hatásvizsgálat ezeket a termékspecifikus forgalmazási előírásokat tárgyalja.

Az uniós jogalkotó mindenekelőtt abból a célból fogadta el a forgalmazási előírásokat, hogy kezelje a lánc szereplőinek – köztük az érintett termékek fogyasztóinak – gazdasági igényeit. Bizonyos előírásokat ki kell igazítani, illetve egyszerűsíteni vagy korszerűsíteni kell annak érdekében, hogy továbbra is megfeleljenek a célnak. A társadalmi kérdések, például a környezeti fenntarthatóság vagy az állatjólét eddig korlátozott szerepet kaptak. A hatásvizsgálat azt is megvizsgálja, milyen lehetőségek vannak a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia égisze alatti nagyobb fenntarthatóságra. Támogatja a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia fenntarthatósághoz is kapcsolódó horizontális intézkedéseit, és biztosítja az azokkal való koherenciát, ideértve például a fenntartható élelmiszerrendszerek keretrendszerét, a fenntarthatósági címkézést és az állatjóléti jogszabályok felülvizsgálatát. A hatásvizsgálat nem javasol univerzális fenntarthatósági megközelítést a szóban forgó különböző termékek tekintetében, és nem kísérel meg olyan kiindulási alapot meghatározni, amely az ágazatokon átívelően lenne alkalmazandó. A vonatkozó érvek, amelyek hozzájárulnak a forgalmazási előírások hatásvizsgálat céljából történő megvitatásához és végső soron az előnyben részesített megoldásokhoz, a szóban forgó termékek gazdasági, társadalmi és környezeti sajátosságain alapuló egyenkénti értékeléseken alapulnak.

A forgalmazási előírások az ellenőrzési rendszerek kivételével nem generálnak közvetlen közkiadásokat. Azon érték védelme érdekében, amelyet a forgalmazási előírások képviselnek a lánc érdekelt felei számára, az ellenőrzéseket általában a nemzeti hatóságokra ruházzák. A jelenlegi felülvizsgálat várhatóan nem lesz jelentős hatással a nemzeti költségvetésekre.

A forgalmazási előírások egyaránt vonatkoznak a hazai és az importált termékekre, ezáltal biztosítva a lojális versenyt a fogyasztók és a termelők javára. Az előírások változásai ezért hatással lehetnek a harmadik országbeli gyártókra és importőrökre. A WTO-szabályok értelmében a forgalmazási előírások változásait előzetesen be kell jelenteni a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodás szerint. A változások hatással lehetnek a meglévő előállítási vagy behozatali szabályokra, annak ellenére, hogy azokat a belföldi termelők is alkalmazzák. A bejelentésekben ki kell fejteni a változtatás szakpolitikai indokait, összevetve azokat a mezőgazdasági forgalmazási előírások alapjául szolgáló célkitűzésekkel. Másfelől a hatósági előírások bizonyos mértékben fékezhetik a

magánszabványok terjedését és azoknak a fejlődő országok termelőire gyakorolt – időnkénti – negatív hatását.